YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (viides jaosto)

8 päivänä maaliskuuta 2007 *

Asiassa C-45/06,

jossa on kyse EY 234 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyynnöstä, jonka Finanzgericht des Landes Brandenburg (Saksa) on esittänyt 9.11.2005 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 30.1.2006, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

Campina GmbH & Co., aikaisemmin TUFFI Campina emzett GmbH,

vastaan

Hauptzollamt Frankfurt (Oder),

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (viides jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja R. Schintgen sekä tuomarit M. Ilešič (esittelevä tuomari) ja E. Levits,

* Oikeudenkäyntikieli: saksa.

julkisasiamies: P. Mengozzi,
kirjaaja: R. Grass,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

– Kreikan hallitus, asiamiehinään G. Kanellopoulos ja S. Papaioannou,

– Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään J. Schieferer ja C. Cattabriga,

päätettyään julkisasiamiestä kuultuaan ratkaista asian ilman ratkaisuehdotusta,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee maito- ja maitotuotealan lisämaksun soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 9.3.1993 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 536/93 (EYVL L 57, s. 12) 3 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan oikeasuhteisuutta, sellaisena kuin tämä säännös on muutettuna 13.5.1998 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 1001/98 (EYVL L 142, s. 22; jäljempänä asetus N:o 536/93).

2 Tämä pyyntö on esitetty asiassa, jossa asianosaisina ovat Campina GmbH & Co., aikaisemmin TUFFI Campina emzett GmbH (jäljempänä Campina), joka on maidonjalostusyritys Meierei-Zentrale GmbH:n (jäljempänä MZ) seuraannonsaaja, ja Hauptzollamt Frankfurt (Oder) ja joka koskee tiliselvitysilmoituksen (jäljempänä ilmoitus) toimittamista koskevan määräajan erittäin vähäistä ylittämistä.

Asiaa koskeva yhteisön lainsäädäntö

3 Asetuksen N:o 536/93 3 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä kohdassa säädetään seuraavaa:

"Ennen kunkin vuoden 15 päivää toukokuuta ostaja antaa jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille tiedoksi jokaiselle tuottajalle laaditun tiliselvityksen tai tarvittaessa jäsenvaltion päätöksen mukaisesti kokonaismäärän, 2 artiklan 2 kohdan

mukaisesti tarkistetun määrän ja sellaisen maidon tai maitomäärää vastaavan tuotteen keskimääräisen rasvapitoisuuden, jonka tuottajat ovat hänelle toimittaneet, sekä tilakohtaisten viitemäärien summan ja sen edustavan keskimääräisen rasvapitoisuuden, joka näillä tuottajilla on käytettävissä."

4 Asetuksen N:o 536/93 3 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan alkuperäisessä versiossa säädettiin seuraavaa:

"Jos määräaikaa ei noudateta, ostajan on maksettava sakkoa, jonka suuruus on sama kuin se lisämaksu, joka peritään tuottajan hänelle toimittaman maidon tai maitomäärää vastaavan tuotteen määrien 0,1 prosentin ylityksestä. Tämä sakko voi olla enintään 20 000 ecua."

5 Tämä viimeksi mainittu säännös todettiin suhteettomaksi yhteisöjen tuomioistuimen asiassa C-356/97, Molkereigenossenschaft Wiedergeltingen, 6.7.2000 antamalla tuomiolla (Kok. 2000, s. I-5461).

6 Tällä välin Euroopan yhteisöjen komissio antoi asetuksen N:o 1001/98. Sen 1 artiklassa säädetään seuraavaa:

"Korvataan asetuksen (ETY) N:o 536/93 3 artiklan 2 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

'Jos määräaikaa ei noudateta, ostajan on maksettava sakkoa seuraavasti:

– jos ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tiedot toimitetaan ennen 1 päivää kesäkuuta, sakko on sen maksettavan määrän suuruinen, joka peritään, kun tuottajien ostajalle toimittama maidon tai maitomäärää vastaavan tuotteen määrä ylittyy 0,1 prosenttia. Tällaisen sakon määrä ei saa olla pienempi kuin 500 ecua eikä suurempi kuin 20 000 ecua,

_ _'"

7 Maito- ja maitotuotealan lisämaksusta annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3950/92 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 9.7.2001 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1392/2001 (EYVL L 187, s. 19) 5 artiklassa säädetään seuraavaa:

"_ _

3. – – siinä tapauksessa, että ostaja ei noudata 2 kohdassa tarkoitettua määräaikaa, ostajalle lankeaa maksettavaksi määrä, joka on maksettava viivästyspäivää kohti silloin, kun tuottajien ostajalle toimittama maidon määrä ja maitoekvivalenttina

ilmaistava määrä ylitetään 0,01 prosenttia. – – Tämä määrä ei saa olla pienempi kuin 100 euroa eikä suurempi kuin 100 000 euroa.

– –"

8 Euroopan yhteisöjen taloudellisten etujen suojaamisesta 18.12.1995 annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 2988/95 (EYVL L 312, s. 1) 2 artiklan 2 kohdan toisessa virkkeessä säädetään seuraavaa:

"– – Jos yhteisön säännöstöihin sisältyviä hallinnollisia seuraamuksia koskevia säännöksiä muutetaan myöhemmin, sovelletaan lievempiä määräyksiä takautuvasti."

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymys

9 MZ ilmoitti 17.5.1999 päivätyllä ja samana päivänä Hauptzollamt Cottbusiin (jäljempänä HZA) saapuneella lomakkeella tuottajien sille tilikautena 1998–1999 toimittamat maitomäärät.

10 Tämän lomakkeen kääntöpuolella on maininta siitä, että tämän ilmoituksen on saavuttava HZA:han viimeistään 14.5. Koska HZA oli saanut kyseisen ilmoituksen kolme päivää viivästyneenä, se päätti asetuksen N:o 536/93 3 artiklan 2 kohdan

toisen alakohdan perusteella, että tämän määräajan ylittämisen vuoksi on määrättävä sakko, joka on yhtä suuri kuin tuottajien toimittamien maitomäärien tai maitomäärää vastaavien tuotemäärien 0,1 prosentin suuruisesta ylityksestä perittävä määrä. Toimitettua maitomäärää koskevien MZ:n antamien tietojen perusteella ja 20 000 ecun yläraja huomioon ottaen sakon määräksi vahvistettiin 39 116, 60 Saksan markkaa (DEM).

11 MZ haki oikaisua tähän päätökseen ja vaati samalla sen täytäntöönpanon lykkäämistä. MZ väitti, että työntekijä, jonka tehtäväksi oli annettu ilmoitusten valmistelu sekä lähettäminen, oli 14.5.1999 ollut ylityöllistetty, koska hänen täytyi noudattaa myös muita tärkeitä määräaikoja. Koska 14.5.1999 oli perjantai, ilmoitus oli toimitettu HZA:lle seuraavana arkipäivänä, eli maanantaina 17.5.1999.

12 Näin ollen MZ väittää, että vaikkei HZA ollutkaan saanut ilmoitusta säädettynä päivänä, määräajan ylittäminen oli erittäin vähäinen, koska HZA olisi voinut käsitellä ilmoituksen aikaisintaan 17.5.1999, eikä ylittämisestä näin ollen ollut mitään seurauksia. MZ on päätellyt tästä, että sille asetettu sakko oli suhteeton todettuun ylittämiseen nähden.

13 HZA kieltäytyi lykkäämästä päätöksensä täytäntöönpanoa, ja se päätti lykätä oikaisuvaatimuksen käsittelyä siihen asti, kunnes Euroopan yhteisöjen tuomioistuin antaa tuomion edellä mainitussa asiassa Molkereigenossenschaft Wiedergeltingen.

14 Tämän jälkeen HZA hylkäsi 4.7.2001 tekemällään päätöksellä MZ:n oikaisuvaatimuksen perusteettomana. HZA tukeutui asetuksen N:o 536/93 3 artiklan 2 kohdan

toiseen alakohtaan, ja se korosti yhtäältä, että tämän säännöksen mukaisesti sakko on 14.5.1999 jälkeen ja ennen 1.6.1999 tehtyjen ilmoitusten osalta yhtä suuri kuin silloin, kun ylitetään 0,1 prosentilla tuottajien toimittamat maitomäärät ja maitomäärää vastaavat tuotteet, mutta tämä sakko ei kuitenkaan voi alittaa 500:aa ecua tai ylittää 20 000:ta ecua, ja toisaalta, että mainitun asetuksen sanamuodon mukaan MZ:n mahdollinen virhe ei ole merkityksellinen arviointiperuste.

15 Campina nosti tästä päätöksestä kumoamiskanteen.

16 Asetuksen N:o 536/93 3 artiklan 2 kohdan toiseen alakohtaan perustuvista HZA:n väitteistä Campina toteaa, että tämä asetus on pätemätön ja siltä puuttuu siten oikeusvaikutus siltä osin kuin siinä ei säädetä menetelmästä, jonka avulla otetaan huomioon ylityksen laajuus ja kyseessä olevan yrityksen tuottamus silloin, kun kyseisessä asetuksessa tarkoitettu sakko asetetaan. Juuri tästä yhteisöjen tuomioistuin kuitenkin oli edellä mainitussa asiassa Molkereigenossenschaft Wiedergeltingen antamassaan tuomiossa kritisoinut tämän säännöksen alkuperäistä versiota.

17 Hauptzollamt Frankfurt (Oder) vaati tämän kanteen hylkäämistä, koske se katsoi, että asetuksen N:o 536/93 3 artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa otetaan jo riittävästi huomioon määräajan ylittämisen kesto porrastamalla sakot ylittämisen keston mukaan. Se täsmensi, että tämän asetuksen sanamuodon mukaan kyse ei ole tuottamusta tai objektiivista vahinkoa koskevasta kriteeristä.

18 Ennakkoratkaisupyynnön esittänyt tuomioistuin katsoo, että asetuksen N:o 536/93 3 artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa säädetty sakkorangaistusjärjestelmä

on suhteeton, koska se ei johda määräajan erittäin vähäisen ylittämisen osalta maidonostajan tilanteen paranemiseen verrattuna siihen, johon päädytään asetuksen N:o 536/93 3 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan perusteella, sellaisena kuin se on alkuperäisessä versiossaan, jonka yhteisöjen tuomioistuin on todennut edellä mainitussa asiassa Molkereigenossenschaft Wiedergeltingen antamassaan tuomiossa pätemättömäksi.

19 Se täsmentää, että ainakin 15.5. ja 1.6. välinen ajanjakso on liian laaja ja saa aikaan suhteettomia vaikutuksia, koska se johtaa siihen, että asetetaan täysimääräisiä sakkoja myös määräajan ylittämisistä, jotka eivät ole pituudeltaan edes yhtä työpäivää, kuten nyt esillä olevassa asiassa, ja joilla ei ole ollut mitään ilmeistä vaikutusta sellaisen lisämaksun kantamiseen, joka ostajan on suoritettava ennen 1.9. asetuksen N:o 536/93 3 artiklan 4 kohdan nojalla. Se lisää, että kyseessä olevan maidonjalostusyrityksen maksettavana ei ole mitään lisämaksua.

20 Lopuksi ennakkoratkaisupyynnön esittänyt tuomioistuin toteaa, että sakkoa määrättäessä ei oteta huomioon kysymystä siitä, onko ilmoituksen myöhästyneellä jättämisellä ollut vaikutusta hallinnolliseen menettelyyn, erityisesti ennen 1.9. maksettavaan maksuun. Tältä osin se täsmentää, että yhteisöjen tuomioistuin on jo korostanut, että 15.5. päättyvän määräajan erittäin vähäinen ylittäminen ei vaaranna ennen 1.9. suoritettavan lisämaksun maksamista (ks. em. asia Molkereigenossenschaft Wiedergeltingen, tuomion 41 kohta).

21 Näin ollen Finanzgericht des Landes Brandenburg on päättänyt lykätä asian käsittelyä ja esittää yhteisöjen tuomioistuimelle seuraavan ennakkoratkaisukysymyksen:

"Onko asetuksen [N:o 536/93] 3 artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa säädetty sakkosäännöstö ristiriidassa suhteellisuusperiaatteen kanssa tapauksissa, joissa

kyseessä on erittäin vähäinen määräajan ylitys, jolla ei myöskään ole ollut merkittäviä vaikutuksia?"

Ennakkoratkaisukysymys

Yhteisöjen tuomioistuimelle esitetyt huomautukset

22 Kreikan hallitus väittää, että 15.5. päättyvän määräajan noudattaminen pääasiassa on välttämätöntä lisämaksujärjestelmän hyvän toiminnan sekä maito- ja maitotuotealan yhteisen markkinajärjestelyn kannalta, koska tämän maksun laskeminen vaarantuu asetuksen N:o 536/93 3 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja tietoja koskevan ilmoituksen viivästyessä.

23 Tämä sama hallitus täsmentää, että asetuksen N:o 536/93 3 artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa säädetyt sakot vaihtelevat viivästyksen merkittävyyden ja rikkomisen vakavuuden perusteella, mikä yhtäältä mahdollistaa sen, että maidonostajia voidaan kannustaa noudattamaan 15.5. päättyvää määräaikaa, ja toisaalta sen välttämisen, että maidonjalostamot, joiden ei tarvitse maksaa lisämaksua, eivät noudata tätä määräaikaa. Lopuksi asetuksen N:o 536/93 3 artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa säädetty noin 15 päivän aikaväli ei kyseisen hallituksen mielestä ole ilmeisen soveltumaton toimenpide tavoitellun päämäärän saavuttamiseksi.

24 Komission mukaan olisi sovellettava asetusta N:o 1392/2001 sen periaatteen mukaan, että sovelletaan taannehtivasti sakkorangaistusta, jolla rangaistaan lievemmin pääasiassa kyseessä olevasta rikkomisesta.

25 Se korostaa, että tässä asetuksessa on yhtäältä vahvistettu 0,01 prosentin osuus viivästynyttä kalenteripäivää kohden, kun taas asetuksella N:o 536/93 on vahvistettu 0,1 prosentin osuus, ja toisaalta sillä on pienennetty vähimmäissakkoa 100 euroon. Sen mukaan asetuksen N:o 1392/2001 sovellettavuuteen ei voi vaikuttaa se seikka, että asetukseen N:o 536/93 perustuva sakko oli jo asetettu pääasian kantajalle, koska pääasiassa tehty päätös tämän sakon asettamisesta oli riitautettu. Näin ollen näin asetettu seuraamus ei merkitse lopullista oikeudellista tilannetta.

26 Komissio muistuttaa asetuksen N:o 536/93 3 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan säännöstä suhteellisuusperiaatteen kannalta tarkasteltuna, että sillä on maatalouspolitiikan alalla laaja harkintavalta.

27 Tämän harkintavallan perusteella sillä ei sen mukaan ollut velvollisuutta säätää sakon määrän päiväkohtaisesta porrastuksesta, ja se voi näin ollen säätää pääasiassa kyseessä olevasta järjestelmästä, jonka perusteella ostajia, jotka eivät olleet noudattaneet 15.5. päättyvää määräaikaa, oli näin kannustettu tekemään ilmoitus ennen seuraavan ajanjakson alkamista suuremman seuraamuksen välttämiseksi. Komissio katsoo, että valittuaan noin 15 päivän aikavälin kullekin tätä ilmoitusta koskevan määräajan ylittämisen vaiheelle se ei ole ylittänyt harkintavaltansa rajoja ilmeisellä tavalla.

28 Lisäksi sakon asettaminen asetuksen N:o 536/93 3 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan nojalla ei komission mukaan ylitä sitä, mikä on tarpeellista tavoitellun päämäärän saavuttamiseksi ja tähän soveltuvaa, eli ostajien kannustamista tekemään ilmoitukset määräajassa.

29 Lopuksi komissio väittää, että kaikki määräaikojen ylittämiset ostajien taholta johtavat sen määräajan lyhenemiseen, joka toimivaltaisilla kansallisilla viranomaisilla on lisämaksun määrän laskemiseksi, ja ne ovat siten riski tämän järjestelmän hyvän toiminnan kannalta. Näin ollen velvollisuus näyttää toteen, että määräajan ylittämisellä on ollut vaikutusta hallinnolliseen menettelyyn, olisi vaarantanut sakkojen ehkäisevän vaikutuksen ja tehokkuuden.

Yhteisöjen tuomioistuimen vastaus

30 Kansallisten tuomioistuinten ja yhteisöjen tuomioistuimen välille EY 234 artiklalla luodussa yhteistyömenettelyssä yhteisöjen tuomioistuimen tehtävänä on antaa kansalliselle tuomioistuimelle hyödyllinen vastaus, jonka perusteella kansallinen tuomioistuin voi ratkaista siinä vireillä olevan asian. Yhteisöjen tuomioistuimen on tämän vuoksi tarvittaessa muotoiltava sille esitetyt kysymykset uudelleen (asia C-286/05, Haug, tuomio 4.5.2006, Kok. 2006, s. I-4121, 17 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

31 Lisäksi on syytä palauttaa mieliin, että yhteisöjen tuomioistuimen tehtävänä on tulkita kaikkia yhteisön oikeuden säännöksiä, joita kansalliset tuomioistuimet tarvitsevat ratkaistessaan niiden käsiteltäväksi saatettuja asioita, vaikka näitä säännöksiä ei olisi nimenomaisesti mainittu kansallisten tuomioistuinten yhteisöjen tuomioistuimelle esittämissä kysymyksissä (asia C-42/96, Immobiliaire SIF, tuomio 11.12.1997, Kok. 1997, s. I-7089, 28 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

32 On todettava, että lievemmän rangaistuksen takautuvaa soveltamista koskeva periaate kuuluu jäsenvaltioiden yhteiseen valtiosääntöperinteeseen niin, että sen

on katsottava olevan yhteisön oikeuden yleinen periaate, jonka kunnioittamisen yhteisöjen tuomioistuin varmistaa ja joka kansallisen tuomioistuimen on otettava huomioon (ks. vastaavasti yhdistetyt asiat C-387/02, C-391/02 ja C-403/02, Berlusconi ym., tuomio 3.5.2005, Kok. 2005, s. I-3565, 67–69 kohta).

33 Tämä periaate ilmaistaan erityisesti asetuksen N:o 2988/95 2 artiklan 2 kohdan toisessa virkkeessä, jonka mukaan toimivaltaisten viranomaisten on sovellettava taannehtivasti alakohtaisissa säännöksissä säädettyjä sanktioita, koska ne ovat lievempiä (ks. vastaavasti asia C-295/02, Gerken, tuomio 1.7.2004, Kok. 2004, s. I-6369, 61 kohta).

34 Ennakkoratkaisupyynnön esittämistä koskevasta päätöksestä ilmenee, että pääasiassa kyseessä on 15.5. päättyvän määräajan erittäin vähäinen ylittäminen, koska ilmoitus on saapunut toimivaltaiselle kansalliselle viranomaiselle tätä seuraavana ensimmäisenä arkipäivänä.

35 Jotta ennakkoratkaisupyynnön esittäneelle tuomioistuimelle voitaisiin antaa hyödyllinen vastaus, on näin ollen määritettävä, onko pääasian kaltaisessa erityisessä tilanteessa, jolle on ominaista 15.5. päättyvän määräajan erittäin vähäinen ylittäminen, asetuksen N:o 1392/2001 katsottava sisältävän lievemmän sakkojärjestelmän kuin asetuksen N:o 536/93.

36 Asetuksen N:o 1392/2001 5 artiklan 3 kohdan mukaan pääasiassa kyseessä olevan kaltaisen 15.5. päättyvän määräajan noudattamatta jättämisestä asetettavaksi sakoksi on yhtäältä vahvistettu määrä, joka on yhtä suuri kuin se, joka on maksettava viivästynyttä kalenteripäivää kohti silloin, kun ostajan käytettävissä oleva "suoramyyntien" viitemäärä ylitetään 0,01 prosentilla, eikä tämä määrä saa toisaalta olla pienempi kuin 100 euroa eikä suurempi kuin 100 000 euroa.

37 Sitä vastoin asetuksen N:o 536/93 3 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan ensimmäisen luetelmakohdan nojalla pääasiassa kyseessä olevan kaltaisen 15.5. päättyvän määräajan noudattamatta jättämisestä maksettava sakko on yhtäältä yhtä suuri kuin se määrä, joka peritään, kun tuottajien ostajalle toimittama maidon tai maitomäärää vastaavan tuotteen määrä ylittyy 0,1 prosenttia, eikä toisaalta tällaisen sakon määrä saa olla pienempi kuin 500 ecua eikä suurempi kuin 20 000 ecua.

38 Näin ollen on todettava, kuten komissio on perustellusti todennut yhteisöjen tuomioistuimelle esittämissään huomautuksissa, että kun kyseessä on nyt esillä olevan kaltainen 15.5. päättyvän määräajan erittäin vähäinen ylittäminen, asetuksen N:o 1392/2001 5 artiklan 3 kohdan mukainen sakkojärjestelmä on lievempi kuin asetuksen N:o 536/93 3 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa säädetty.

39 Kun otetaan huomioon edellä mainittu tulkinta, ei ole tarpeen lausua asetuksen N:o 536/93 3 artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa säädetyn sakkojärjestelmän oikeasuhteisuudesta.

40 Kun otetaan huomioon kaikki edellä todetut seikat, esitettyyn kysymykseen on vastattava, että

– kansallisen tuomioistuimen on noudatettava lievemmän rangaistuksen takautuvaa soveltamista koskevaa periaatetta, kun sen tehtävänä on määrätä seuraamus yhteisön oikeussääntöjen vastaisesta menettelystä

– kun kyseessä on pääasiassa kyseessä olevan kaltaisen määräajan erittäin vähäinen ylittäminen, asetuksen N:o 1392/2001 5 artiklan 3 kohdan mukainen sakkojärjestelmä on lievempi kuin asetuksen N:o 536/93 3 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa säädetty.

Oikeudenkäyntikulut

41 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely yhteisöjen tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä yhteisöjen tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla yhteisöjen tuomioistuin (viides jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

Kansallisen tuomioistuimen on noudatettava lievemmän rangaistuksen takautuvaa soveltamista koskevaa periaatetta, kun sen tehtävänä on määrätä seuraamus yhteisön oikeussääntöjen vastaisesta menettelystä.

Kun kyseessä on pääasiassa kyseessä olevan kaltaisen määräajan erittäin vähäinen ylittäminen, maito- ja maitotuotealan lisämaksusta annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3950/92 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 9.7.2001 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1392/2001 5 artiklan 3 kohdan mukainen sakkojärjestelmä on lievempi kuin maito- ja maitotuotealan lisämaksun soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 9.3.1993 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 536/93 3 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa säädetty järjestelmä, sellaisena kuin tämä säännös on muutettuna 13.5.1998 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 1001/98.

Allekirjoitukset